

Tapolca, 1908. április 1. – Tapolca, 1972. április 9.

Apja építési vállalkozó volt. Elemi iskoláit szülővárosában végezte, középiskolai tanulmányait a székesfehérvári ciszterci r. kat. főgimnáziumban kezdte, majd a budapesti Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett. Vegyészeti ismereteket önképzés révén szerzett.

1936-tól irányította, a Balatonvidéki Vegyipar nevet viselő rézkénporgyárat. 1937-38-ban a Tapolcai Újság főszerkesztője volt. Négy éven át, 1946-ig mellékállásban a FANTO olajlerakat kezelő megbízottja. 1945-ben a Független Kisgazdapárt helyi szervezetének lett tagja, majd elnöknek választották. Két évvel később, 1947-ben a felső pártvezetés politikájával elégedetlen tagsággal együtt kilépett. 1947 nyarán a Demokrata Néppárthoz csatlakozott, képviselő-jelöltséget vállalt az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon. A Zala megyei választókerületben pótképviselővé választották. Behívására 1948. augusztus 4-én került sor. Parlamenti megbízatása után vállalatát 1952 júniusáig vezette. Akkor üzemét államosították, de állásában meghagyták. 1970-ben a Tapolcai Tanácsi Mészművek Vállalat növényvédőszer-üzemének műszaki vezetőjeként ment nyugdíjba. 1956 forradalma a fővárosban érte, volt képviselőtársait felkeresve a Demokrata Néppárt újjászervezésével próbálkozott. 1956 novemberében hazatért. 1957 júniusában letartóztatták, Kistarcsára, majd Tökölre internálták. 1957. december 5-én szabadult, de évekig rendőri megfigyelés alatt állt.